

HEBREJSKA KNJIŽEVNOST

Če jo hočemo preučevati, moramo prebrati Biblijo. Izhaja iz stare Grščine in pomeni knjiga vseh knjig. Deli se na Staro in Novo zavezo. Stara je obširnejša in je napisana v prozi in verzih. Nova je samo v prozi.

Stara je napisana v 3-eh jezikih: HEBREJSKI, ARMEJSKI, STAROGRŠKI.

Nova pa samo v STAROGRŠKI.

Stara zaveza je nastajala od 7. st. pr. Kr. do 1. st. po Kr.

Nova zaveza pa nastaja 1. st. po Kr. (dokončna oblika okoli leta 400)

Deli se na več delov ali knjig.

Po Judovskem štetju je Stara zaveza deljena na 22 knjig. Glavne enote so 3.

Nova zaveza je pa deljena na evangelije, npr.: Lukov evangelij, Markov

ORIENTALSKE KNJIŽEVNOSTI

ORIEN-vzhod

Sem spadajo vse književnosti starega in srednjega veka, ki so nastale na območju od Afrike, do Tihega oceana. Sem spadajo: Egiptovska, Starožidovska, Arabska, Sumerska, Akatska, Turška, Perzijska, Indijska, Kitajska, Japonska.

Od ZAHODA proti VZHODU!!!

So se razvijale v določenem zaporedju. Najstarejši sta Sumerska in Egiptovska. Sledi jima Akadajska. Nato nastaneta Indijska in Kitajska, po nekaj 100-letij pa nastane Perzijska. Najmlajši sta pa Japonska in Arabska. Turška je pa nastala na podlagi Arabske in Perzijske.

POGLAVITNE ZNAČILNOSTI ORIENTALSKE KNJIŽEVNOSTI

Pri nastanku so veliko vlogo igrala verstva. Na začetku ni bilo ločitve med vero, umetnostjo in znanostjo. Egipt je bil glede vere politaističen, nekatere pa monotaistične.

Perzijska knjiga je AVESTA, pri Kitajcih je iz Bilblije izbral Konfucij, muslimani pa imajo KORAN.